

- 2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze brzmi w ten sposób, że termin przedawnienia zaczyna biec dopiero z momentem wystąpienia szkody, to czy w związku z żądaniem zwrotu ostatecznie przyznanej refundacji wywozowej szkoda w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 powstaje już w momencie, gdy eksporterowi wypłacono kwotę równą refundacji wywozowej w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 565/80, nie zwracając przy tym zabezpieczenia w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 565/80, czy też szkoda powstaje dopiero w momencie zwrotu zabezpieczenia lub ostatecznego przyznania refundacji wywozowej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich, Dz.U. L 312, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 10 lutego 2014 r. – Finanzamt Linz przeciwko Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

(Sprawa C-66/14)

(2014/C 142/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w postępowaniu rewizyjnym: Finanzamt Linz

Pozwany organ administracyjny: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Uczestnik postępowania: IFN-Holding AG, IFN Beteiligungs GmbH

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 107 TFUE (poprzednio art. 87 WE) w związku z art. 108 ust. 3 TFUE (dawniej art. 88 ust. 3 WE) stoi na przeszkodzie krajowemu środkowi, zgodnie z którym przy nabyciu krajowych udziałów należy dokonać amortyzacji wartości firmy zmniejszającej podstawę wymiaru podatku i tym samym obciążenie podatkowe w ramach opodatkowania grupy kapitałowej, podczas gdy przy nabyciu udziałów w innych przypadkach opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób fizycznych i podatkiem dochodowym od osób prawnych taka amortyzacja wartości firmy nie jest dopuszczalna?
2. Czy art. 49 TFUE (poprzednio art. 43 WE) w związku z art. 54 TFUE (dawniej art. 48 WE) stoi na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, zgodnie z którymi przy nabyciu krajowych udziałów w ramach opodatkowania grupy kapitałowej należy dokonać amortyzacji wartości firmy, podczas gdy przy nabyciu udziałów [Or. 2] niebędącej rezydentem osoby prawnej (w szczególności mającej siedzibę w innym państwie członkowskim) taka amortyzacja wartości firmy jest niedopuszczalna?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundessozialgericht (Niemcy) w dniu 10 lutego 2014 r. – Jobcenter Berlin Neukölln przeciwko Nazifie Alimanovic i in.

(Sprawa C-67/14)

(2014/C 142/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundessozialgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Jobcenter Berlin Neukölln

Druga strona postępowania: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada równego traktowania sformułowana w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004⁽¹⁾ – z wyjątkiem wyłączenia eksportu świadczeń na mocy art. 70 ust. 4 tego rozporządzenia – dotyczy również specjalnych nieskładkowych świadczeń pieniężnych w rozumieniu art. 70 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia?
- 2) W razie udzielenie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy – i w danym przypadku – w jakim zakresie – są dopuszczalne ograniczenia sformułowanej w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 zasady równego traktowania na mocy postanowień przepisów krajowych transponujących art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE⁽²⁾, które przewidują, że dostęp do tych świadczeń jest bezwzględnie wyłączony, jeżeli prawo pobytu obywatela Unii w innym państwie członkowskim wynika jedynie z celu poszukiwania pracy?
- 3) Czy art. 45 ust. 2 TFUE w związku z art. 18 TFUE stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który bezwzględnie odmawia przyznania obywatelom Unii, którzy jako osoby poszukujące pracy mogą powołać się na korzystanie z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania się, świadczenia społecznego mającego na celu zabezpieczenie egzystencji i jednocześnie ułatwiającego również dostęp do rynku pracy, na okres korzystania z prawa pobytu jedynie w celu poszukiwania pracy i niezależnie od związku z państwem przyjmującym?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii oraz członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 oraz uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia)
w dniu 10 lutego 2014 r. – Dragoș Constantin Târșia przeciwko państwu rumuńskiemu,
reprezentowanemu przez Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim
Permise de Conducere și Immatriculare a Autovehiculelor**

(Sprawa C-69/14)

(2014/C 142/20)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dragoș Constantin Târșia

Strona pozwana: Państwo rumuńskie reprezentowane przez Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Immatriculare a Autovehiculelor

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 17, 20, 21 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zasada pewności prawa ugruntowana w prawie [Unii] i w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości mogą być interpretowane w ten sposób, że stoją na przeszkodzie takiemu przepisowi jak art. 21 ust. 2 ustawy nr 554/2004, który przewiduje możliwość wznowienia postępowania w odniesieniu do krajowych orzeczeń sądowych zapadłych wyłącznie w sprawach administracyjnych w przypadku naruszenia zasady pierwszeństwa prawa [Unii] i nie dopuszcza możliwości wznowienia postępowania w odniesieniu do orzeczeń sądowych wydanych w innych sprawach niż sprawy administracyjne (sprawach cywilnych lub karnych) w przypadku naruszenia tej samej zasady pierwszeństwa prawa [Unii] przez takie orzeczenie?